

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

böjti-húsvéti körlevele

2015. április

Az Úrtól jön a szabadulás

**„Én már azt gondoltam, hogy eltaszítottál magadtól (...)
De te kiemelted életemet a sírból, ó, Uram, Istenem!”
(Jón 2,5.7b)**

Régi megfigyelés, hogy ami meglepő, ami váratlan, annak mindig magas hírértéke van. Amire nem számítunk, mert nem megszokott, nem mindennapos tapasztalat, az joggal tarthat igényt az érdeklődésünkre, legalábbis ideig-óráig lekötheti figyelmünket.

A kommunikációs szakemberek napjainkban az élet minden területén jelen vannak, legyen szó reklámról, politikai kampányról, állásinterjúról, párkapcsolati kérdésekről, és mind egyetértenek abban, hogy aki unalmas, lapos, szürke, egyhangú, és megújulásra, meglepetésre képtelen, annak nincs esélye az életben.

Talán nem csak én tapasztalom azt, hogy manapság egyre nehezebb meglepetést okozni, mert – hangozzák bár ellentmondásnak, de – nem vagyunk felkészülve rá. Mi általában már előre tudjuk, hogy mire számíthatunk, és ha nem az következik be, akkor sem változtatunk eredeti elképzeléseinken. És az életünkben nincs helye a váratlannak, a meglepőnek, a mindent átértékelő felismeréseknek. Pedig nagy felfedezések mindig akkor születtek, amikor az emberek meg tudtak nyílni a váratlan számára. Hagyták magukat meglepni. Erről szól a szerelem, és bizony ez a megtérés útja is. A rácsodálkozás, a meglepettség azon, amit már százszor láttunk, hallottunk.

Jónás személye és története talán kibillenthet minket ebből az állapotból! Már önmagában meglepő lehet, hogy böjti-húsvéti körlevelünkben, ennek a fura ószövetségi prófétának az imádsága alapján szólal meg a feltámadás evangéliuma. Jónás személye és története teljesen kiszámíthatatlan. Minden pont fordítva történik benne, mint az elvárható lenne. Ez már-már humoros, de mindenképpen groteszk, szatirikus formában ölt testet. Kezdve azzal, hogy az Úr megszólítja Jónást és parancsot ad neki, hogy szóljon, prófétai igehirdetésében figyelmeztesse Ninive lakóit, hogy ha meg nem térnek, akkor negyven nap múlva az Úr elpusztítja a várost, a lakóival együtt. Erre mit tesz Jónás? Nem szól semmit, hanem nagy sietve elindul Tarsisba – éppen az ellenkező irányba. Hajóra száll, ami éppen Jónás miatt, Isten akaratából, viharba kerül. És mi történik? Az összes hajós eszeveszett imádkozásba kezd, mindegyik a maga módján, valamint próbálnak megszabadulni a terhektől, ezzel is könnyíteni a hajón – egyedül Jónás nem csinál semmit, nem

imádkozik, alszik. Majd ő maga kéri, hogy dobják a tengerbe, akkor lecsendesül a vihar. *Hát milyen próféta az ilyen?* Mintha valami paródiát olvasnánk.

Aztán egy „nagy hal” elnyeli Jónást. Mert Jónás történetében valóban minden pont fordítva történik, mint az elvárható lenne. És mi pont ebben ismerhetünk magunkra. Hiszen az emberiség elveszett állapotát tökéletesen megjeleníti ez a groteszk Isten-embere. Ennek mi magunk is tanúi vagyunk, ha körülnézünk környezetünkben, vagy megvizsgáljuk a saját Isten nélküli életünket: ez a bezárt-ság, sötétség, félelem és magány teljesen elszigetel a másik embertől, és valósággal felemészti, tönkre teszi az életünket. A „nagy hal” minket is elnyel. Ez a „nagy hal” sok minden lehet az életünkben. Hiszen magába zárhat a depresszió, a magány, az öregség, a betegség, a félelem, vagy valamilyen szenvedély.

Ebben a helyzetben a próféta végre azt teszi, ami tennie kell: az Úrhoz kiált. A „Nyomorúságból” az imádsága végére eljut a felismerésig: „Az Úrtól jön a szabadulás!” – ez húsvét evangéliuma! VAN SZABADULÁS! Nincs olyan „nagy hal” az életünkben, ahonnan ne lenne szabadulás. Jónás személye és története túlmutat önmagán, és jellé válik, ami rámutat arra, aki nagyobb Jónásnál. Mert a nyomorúságban, a mindennapokban mi is valamiféle jelre várunk. Valami jelre, ami bizonyossá teszi, hogy van szabadulás; egy jelre, ami minden kétséget kizáróan megmutatja, hogy szeret az Isten és velünk van. „Mester jelt akarunk látni tőled.” – kérték egyszer Jézustól a farizeusok és az írástudók is. És Jézus válaszolt nekik, és most nekünk is: „Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel. Ninive lakói feltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítélik ezt a nemzedéket, mert ők megtértek Jónás prédikálására; de ıme nagyobb van itt Jónásnál!” (Mt 12,40-41)

Jónás jele, Jézus Krisztus feltámadásában teljesedett be és ért célba. Hagyjuk-e meglepni magunkat húsvét által, vagy ragaszkodunk a saját jól bejáratott elképzeléseinkhez? Ezen múlik, hogy eljutunk-e az „Én már azt gondoltam”-tól a „De Te kiemelted életemet a sírból!” – életváltoztató felismeréséig.

Grendorf Péter
lelkész

Gyülekezeti körkép 1.

Az öttagú, színtiszta evangélikus Nyerges-Bognár család felnőtt tagjaival: Nyerges-Bognár Attilával és dr. Győri Zsuzsannával készítettünk interjút a böjti időszakban.

- Kérlek, meséljete néhány mondatban magatokról!

A gimnáziumban ismertük meg egymást. Én informatikus vagyok, Zsuzsi a Corvinus Egyetemen szerzett doktori fokozatot közgazdaságtanból, üzleti etikából. Barnus fiunk 2006-ban,

Dani 2008 karácsonyán született. Pár év „kihagyás” után úgy éreztük, még egy taggal bővíülhetne a család, így született meg Sára baba 2014 nyarán.

- Milyen evangélikus gyökereitek vannak? Családalapításotok előtt melyik gyülekezet jelentette számotokra a lelki otthonot? Hogyan találtatok ránk?

Családunkban az 1700-as évek óta anyai ágon „öröklődik” az evangélikusság, így gyerekkorunkban testvéremmel együtt Nagymamám szorgalmazására Dunakeszin jártunk istentiszteletre, hittanra, majd itt is konfirmáltunk. Akkor kezdtünk intenzíven templomba járni, amikor Mónus Laci bácsi lett a lelkes, aki lelkesen szervezte az ifjúsági életet (kerékpártúrákat más evangélikus gyülekezetekhez, zenés istentiszteletet, stb). Zsuzsit én vittem el a templomba, ahol 19 éves korában Laci bácsi keresztelte meg. Itt voltam ifjúsági presbiter is, már Kovács László szolgálata alatt. Ő adott össze bennünket és keresztelte a fiúkat. Kaposztásmegyerről, első lakhelyünkről is ide jártunk vissza, aztán a két fiú születése után messzebb költöztünk, így „elmaradtunk” Dunakesziről. 2012 karácsonya előtt éreztük úgy, hogy jó lenne templomba menni az ünnepen. Dunakeszin én készítettem a gyülekezet honlapját, így a lutheran.hu-n kerestem meg az Angyalföldi Evangélikus Egyházközséget. Így érkeztünk meg 2012. december 24-én a fiúkkal, és az első istentisztelet után úgy éreztük, szeretnénk ide tartozni, a gyülekezet része lenni.

- És azóta is hűséges látogatói vagytok istentiszteleteinknek, és tudunk arról is, amikor nem tudtok közénk jönni. Pici babával érkeztek, általában a teljes család képviselteti magát, ami sajnos nem gyakori. Örömmel néztek ránk. Kinek az „érdeme” a szervezés, a felkészítés, a látogatás?

Azt gondolom, mindnyájunknak fontos, hogy a heti rohanás után kicsit megálljunk, és a valóban fontos dolgokról gondolkodjunk, halljunk. A vasárnap nem csak a pihenés, hanem a hitben való megerősödés napja is. Egyikünknek sem kell nógatnia a másikat, bár az igaz, hogy ha például egyikünk beteg, akkor a másik nem mindig indul el két vagy három gyerekkel az istentiszteletre. Tehát közös az elhatározás, kölcsönös a támogatás.

- Sára, legkisebb gyermekek már közénk érkeztek, októberben családias légkörben keresztelhetjük meg. Szeptember óta oszlopos tagja Zsuzsival a baba-mama körünknek. Kisgyermekes édesanyaként én is nagyon fontosnak tartom, hogy beszéljünk hitkérdésekről, hiszen ebben az élethelyzetben különösen is nehéz időt szakítani a lelki töltözésre. Ebben a munkaévek bibliai édesanyák történeteit idézzük fel. Van-e olyan édesanya, akinek az élete különösen is közel áll hozzád?

Minden baba-mama körön előkerülnek olyan részletek a Bibliából, majd a beszélgetéseinkben, amelyeket tudok a saját életemre, a saját felmerülő kérdéseimre vonatkoztatni. Erzsébet kapcsán a kései anyaságról beszélünk (Sára születésekor már 35 éves voltam), Lea szintén „nagycsaládos” volt... A legnagyobb hatással mégis Anna története volt rám, akit Margot Käßmann - akinek Anyák a Bibliában című könyve inspirálta az idei témánkat -, szívtelen anyának nevez, mert le tudott mondani gyermekéről. Számomra ő sokkal inkább az Istenhez való fordulásnak, és akarata teljes elfogadásának a jelképe, hiszen az Úrhoz könyörgött gyermekért, akit megkapott, nevelt és szeretett, mégis az Úrnak adta őt három éves korában, fogadalmához híven. Számomra a gyerekek elengedésének minden egyes pontja, kis állomása szörnyen nehéz feladat, miközben persze örülök neki, hogy fejlőd-

nek, növekednek. Azt gondolom, nem lennének képesek lemondani róluk, bár ez talán nem csak az irántuk való szeretetéről, hanem a saját önzéséről is szól. A baba-mama körök így amellel, hogy megbeszéljük a gyerekek körül felmerülő ügyes-bajos napi dolgainkat, mindig komoly dolgokról is szólnak: számomra arról, hogy nagyon sok tanulni-, és fejlődni valóm van még.

- Barnus és Dani már harmadik éve járnak gyermekbibliakörre. Egyik alkalommal nagyon gyakorlatias megoldásként zörgethető lelkiismeret szívet készítettünk, amiről pont lemaradtatok. Zsuzsi, kérted, hogy majd máskor is készítsünk ehhez hasonlót, hiszen ezt otthon is jól lehet használni. A fiúk mindig lelkesen folynak be a közös alkotásainkba. Van-e olyan bibliai történet, amelyet a fiúk így mélyítettek el, szerettek meg különösen is?

A kánai menyegző kapcsán készített „hordók” például máig kint vannak, a víz borrá változtatása valamiért nagyon tetszett nekik. A 2013 karácsonya előtt készített betlehemi jászolt is sokáig nézegették, Jézus születésének története persze ekkor már nem volt új a számukra. Tudok mondani egy-két történetet, de úgy látom, nem kifejezetten ezek, vagy nem csak ezek maradnak meg, hanem inkább az a tudat látszik kialakulni, hogy Isten jelen van, velünk van. Tavaly húsvét előtt díszítettem a lakást tojásokkal, nyuszikkal, és Barnus szólt rám: „Anya, nem kellene kirakni valami „isteneset” is? Mondjuk azokat a kereszteteket, amiket tavaly a templomban festettünk!” Az üvegfestékekkel készült keresztet természetesen kikerültek, azóta nem is raktam el őket. Nyáron a Balatonon voltak nagyszülőkkel, amikor szültem, és előre kérte, hogy mindenképpen telefonáljunk, amikor kezdődik, mert akkor majd imádkoznak értem – az emlékeztette, hogy megcsináltatok az imatartót. Az igés kártyákkal „visszaszámoló” adventi naptár is központi helyen volt, így sokszor előbb eszükbe jutott, hogy nézzük meg, mint azt, amelyikben csoki volt.

- Személyes beszélgetéseinkből tudom, hogy házaspárként szoktatok egymással beszélgetni a vasárnapi igehirdetésről. Ez is egyértelműen arról vall, hogy nem csak a templomban vagytok „vallásosak”, hanem fontos számotokra hitetek megélése a hétköznapi életben is. Milyen más szokás(oka)t alakítottatok ki/szeretnétek kialakítani hogy családi életetek Isten jelenlétével gazdagodjon a hétköznapi élet?

A gyerekeknek olvasunk bibliai történeteket, megbeszéljük, mi volt hittanon, bibliakörön – bár Dani most abban a korban van, hogy nehéz belőle pár szónál többet kihúzni arról, mi is történt, mikor mi nem voltunk jelen. Este imádkozunk, hálát adunk az életünkért, a családunkért és a gyerekeinkért. Amikor problémánk van, kérdésünk merül fel, próbáljuk a hétköznapi szempontok mellett Isten akarata, igéje szerint is értelmezni, és így megoldást találni rá.

Sokat kell még fejlődnünk abban, hogy ne csak vasárnap, de minden órában, percen érezzük Isten jelenlétét. Nagypámék hívő reformátusok voltak, minden este olvasták a Bibliát az Útmutató szerint. Gyerekkoromban számomra ez furcsa volt – otthon volt egy Bibliánk a szekrényben, de úgy, mint bármelyik másik könyv – de most már értem, hogy ez fontos. Ennek ellenére az ige olvasása nálunk még sajnos nem nevezhető szokásnak. Lehetne mentségeket sorolni, miért van így, de ehelyett inkább a feltett kérdések, az „elénk tartott tükör” hatására törekszünk arra, hogy változtassunk ezen.

Gyülekezeti körkép 2.

Papp Ágnes, 22 éves, ipari termék- és formatervező mérnök szakos egyetemi hallgatót kérdeztük életéről és gyülekezetünknek készített saját tervezésű ajándékáról, mivel ő készítette el az elmúlt év őszén a szerdai Magvetés Bibliakör logóját, amelyet szeretnénk most gazdag mondanivalója miatt minden gyülekezeti tagunkkal megosztani.

- In medias res kérdezlek. Mikor kezdte el komolyabban foglalkozni a hit kérdéseivel?

Egy dunántúli kisvárosból elkerülve a Luther Otthonba kerültem, mint friss egyetemista. Bár keresztény családból jöttem, és a gimnáziumot is egy református középiskolában végeztem, a kollégiumban értek elsőként olyan benyomások, amelyek elindítottak bennem egy folyamatot, egy mélyebb nyitást a hit kérdései felé. Pedig akkoriban csak hetente egyszer összeültünk páran, és "az élet nagy dolgait" érintő kérdésekről beszélgettünk. Igazából elcsodálkoztam, hogy vannak emberek, akik komolyan gondolkodtak hittel kapcsolatos kérdéseken, sőt, egyenesen már konkrét, kialakult véleményük van. Rájöttem, hogy konfirmáció ide, református gimnázium oda, keveset tudok arról a kereszténységről, ami körülvesz, sőt, ki kellett mondani magamnak, hogy semmit nem tudok róla. Egyszerűen a LÉNYE-GÉVEL nem voltam tisztában. Persze középiskolában voltak olyan naív próbálkozásaim, például 16 évesen eldöntöttem, hogy 2 év alatt (azaz a határköt jelentő 18. életévemig) elolvasom a Bibliát. Reál szakosként kiszámoltam, hogy hány oldalt kell naponta elolvasnom a cél érdekében. Mondanom sem kell, a lustaság és a kötelezőség szaga hamar eluralkodott rajtam. Mert így tényleg nem lehet. Viszont a Luther Otthonban szerzett élményeim egy belülről jövő kíváncsiságot ébresztettek bennem, hogy valóban kezembe vegyem a Bibliát, és ismerkedjek vele.

- Mikor és hogyan kapcsolódtál be gyülekezetünk vérkeringésébe?

Közel 2 éve csöppentem bele az angyalföldi gyülekezet életébe, amikor komolyabban kezdtem fogatni Bibliát. Akkoriban kezdtünk páran eljárni az angyalföldi gyülekezetbe. Emlékszem, már az első alkalommal úgy éreztem, hogy jó helyen vagyok. Nem tudom, mi történt, de talán életemben először úgy voltam ott egy istentiszteleten, hogy *valóban* hallom is, ami elhangzik. Onnantól kezdve, ha nem mentem haza, mindig eljártam vasárnaponként. Mert egyszerűen igényem volt rá, hallani akartam az Igét. Voltak olyan időszakaim, amikor az tartotta bennem a lelket hetente, hogy legalább vasárnap lesz istentisztelet. Jól éreztem magam. Akkor pedig még jobban, amikor nem sokkal később megalakult a bibliakörünk Eleinte maroknyian voltunk (4-10 fő között ingadozva), formálódtunk, de az Ige állt a középpontban. Mindig egy-egy témát jártunk körbe az Ige tükrében. Persze van, hogy az órarend közbeszól, és nem tudtam olyan rendszerességgel járni, mint szerettem volna, de a bibliakörön magamba szívott gondolatok építettek fokozatosan, elkezdtek bennem mocsorogni.

- Megfogalmaznád, hogy mi a legfontosabb számodra, mindazokból, amit itt megértettél? És mire indított mindez?

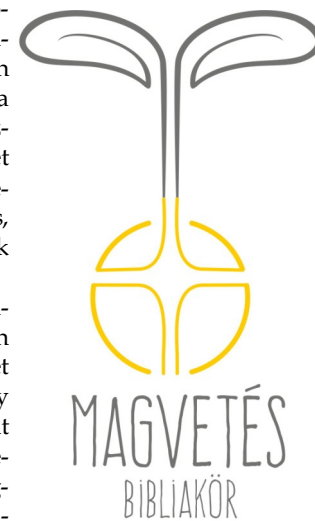
Egyre több kérdés, kétség kitisztult bennem, és ami a legfontosabb: megértettem, hogy Krisztus mit tett értünk, hogy az ő kereszthalála, amit a mi bűneinkért elszenvedett a legcsodálatosabb ajándék. Mert ez ajándék. Sokáig "Istenhez" imádkoztam, azt pedig sosem tudtam hova tenni, hogy a Szentlélek kicsoda, micsoda,

és Krisztusról sem volt igazán sok benyomásom. De ez megváltozott, átértékelődött, és kitisztult. Ahogy a Bibliával való kapcsolatam is. Mert ma már feszengetés, a nyomasztó kötelesség hatására vagy lelkiismeret furdalás nélkül merek fordulni hozzá. Értem, hogy *sükségem* van az Igére. Ha valami aggaszt, vagy nem értek, vagy nem értek vele egyet, az Igéhez fordulok. Persze hazudnék, ha azt mondanám, hogy a Biblia számomra egy nyitott könyv, és mindent értek, rögtön tudom, hol nyissam ki. Sőt, elmondhatom: továbbra is az ismerkedős fázisban vagyok, egy vezérfonál alapján újból nekiálltam kiolvasni, de ez egészen más a 16 éves elképzelésemhez képest. Ezzel senkinek nem akarok megfelelni, önmagamnak sem. Egyszerűen olvasom, mert meg akarom ismerni, mert rengeteg kérdésre választ ad, vigaszt nyújt, felvidít, utat mutat. Visszakanyarodva: számomra a Bibliakör egy olyan bátorító közeget jelent, ami buzdít arra is, hogy egyedül is merjek fordulni az Igéhez.

- Miközben benned munkálkodott Isten igéje, a bibliakör élete is komoly fordulatot vett. Mesélnél erről? És a te feladatról a bibliakör kapcsán?

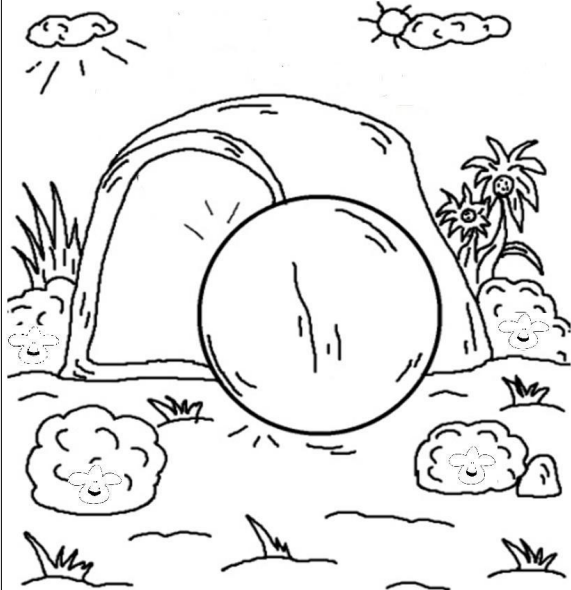
Ahogy telt az idő, a bibliakör szépen felduzzadt, már nem is fértünk el a régi gyülekezeti teremben, sőt, még el is kereszteltük: Magvetés Bibliakör. Mert valóban magvetés történik. Ahogy a vezér igénk is mondja: "A mag az Isten igéje." (Lk 8,11) Még a "keresztelő" előtt Péter keresett meg, hogy tervezek logót a szerdai összejövetelünknek. Ami jó volt, hogy szabad kezlet adott, de ez egyben rossz is volt, mert nem volt támpontom, amiből kiindulhattam volna. Név sem. Keresőként picit nagynak és felelősségteljesnek is találtam a feladatot. A magvető példázatából kiindulva kezdtem el foglalkozni a logó megalkotásával. Átgondoltam, számomra mit jelent az, amit a bibliakörön kapok. A lényegyet rajzoltam meg: egy olyan szemléletet adott, mely a keresztből táplálkozik, abból növekszik, kap új életre. Kezdeti vázlataimhoz javasolta Péter az alapigénket, ami valóban tükrözi a bibliakör szemléletét. Mert valóban a MAG az IGE, amiből új életre kaphatunk, kicsírázhatunk. Az ige egy kör alakú, belsejében keresztet rejtő magként jelenik meg. A kör a teljesség, tökéletesség szimbóluma, ahogy a sárga/ arany szín is, amit hozzá választottam (nem véletlenül használnak annyi aranyat az ikonográfiában is).

A logó elkészült, és használjuk. A Magvetés Bibliakör pedig zakatol tovább növekedő létszámban szerdánként. Nem tudom, kik fogják olvasni ezeket a sorokat, de valóban buzdítok mindenkit, hogy ellátogasson hozzánk, ha kíváncsi, és szeretné kicsit mélyebben megérteni, mi az, ami körülveszi, és szeretné megismerni közösségben azt az Igét, ami magként benne növekedésnek indulhat. Mert ha beengedjük az életünkbe az Igét, ez valóban életre kel bennünk. Ezt én nem hittem volna (mert elég szkeptikus tudok lenni sokszor), de tényleg így van!

"A mag az Isten igéje." Lk 8:11

Gyermekrovat

Bibliai feladat

Jézus feltámadása annyira fontos volt mind a négy evangélista számára, hogy mindannyian megörökítették. Azóta sokan le is rajzolták, festették, időnként hibák is kerültek az alkotásokra. Állatokat például nem olvasunk egyik leírásban sem, mégis találhatunk négyet a baloldali képen. A kisebbek feladata ezek megtalálása, nagyobbaké a feltámadás történet igazi szereplőinek összegyűjtése!

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyikén a megoldásokat leadják!

Előretétekintés

Ünnepi istentiszteleteink

Március 29.. Virágvasárnap de. 10 óra: istentisztelet

Április 2. Nagycsütörtök du. 6 óra: úrvacsorás istentisztelet

Április 3. Nagypéntek de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet,
du. 6 óra: passióolvasás

Április 5. Húsvét ünnepe

de. 8 óra: – Frangepán utcai református templom: úrvacsorás istentisztelet

de. 10 óra: úrvacsorás gyermekbarát istentisztelet

Április 6. Húsvét 2. napja

de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Húsvét vasárnapi **gyerekbarát istentiszteletünkön**
(április 5-én 10 órakor) meglepetésekkel készülünk a gyermekek számára!

Állandó alkalmaink

**Nyugdíjasok
bibliaórája**
Csütörtökönként
10 órától
Jézus példázatai

**Fiatal felnőttek
Bibliaköre**
Szerdánként
18 órától
*Magvetés
Bibliakör*

Gyermekbibliakör
Vasárnaponként
párhuzamosan
az istentisztelettel
Bibliai kincsvadászat

Baba-mama kör
Hónap 2. és 4.
péntekjén 10
órától
Anyák a Bibliában

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az idej munkaeövében az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** az órarendbe építve az első, második és ötödik, hatodik osztályos tanulóknak.

Konfirmációra előkészítő oktatást vasárnap 9 órai kezdéssel tartunk.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkes: +3620-775-3964

peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg. Készült a Bookpress Kft. nyomdájában. Szerkesztette: Grendorf-Balogh Melinda